

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní JUDr. Romanou Malou ve věci

žalobců: a) [REDACTED], narozený [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupený advokátkou Mgr. Drahomírou Kouteckou
sídlem Škroupova 1325/34, 430 01 Chomutov
b) [REDACTED], narozená [REDACTED]
bytem [REDACTED]

proti
žalovanému: [REDACTED], narozený [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupený advokátkou Mgr. Ninou Svobodovou
sídlem Moskevská 3336, 434 01 Most

o určení vlastnictví zůstavitelky do částky 50 000 Kč

takto:

- I. Určuje se, že zůstavitelka [REDACTED], narozena [REDACTED] a zemřelá dne [REDACTED] měla v době své smrti ve svém vlastnictví částku 45 000 Kč v hotovosti.
- II. O náhradě nákladů řízení bude rozhodnuto doplňujícím usnesením.

Odůvodnění:

1. Žalobci se svoji žalobou domáhali určení vlastnictví jejich matky paní [REDACTED] zemřelé dne [REDACTED] s tím, že v době své smrti měla ve svém vlastnictví částku 50 000 Kč, peníze má ve svém držení žalovaný, bratr žalobců, peníze vzal k sobě v září 2004 do úschovy za souhlasu

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Petrovičová.

všech sourozenců (žalobců), předmětná částka nebyla projednávána v dědickém řízení po úmrtí matky, žalovaný argumentuje tím, že peníze nespadají do dědictví.

2. Žalovaný se žalobou nesouhlasil, jednak žalobci, jeho sourozenci stále mění výši částky, v žalobě je uvedena částka 50 000 Kč tato je zcela vymyšlená, pokud obdržel písemnou výzvu od své sestry, žalobkyně ad. b), tato jej vyzývala k vrácení částky 40 000 Kč, později v policejním protokolu byla uvedena částka 28 000 Kč. Nezpochybňoval, že se finanční částka dostala do jeho dispozice, peníze použil pro potřeby své matky (babičky) navíc babička mu peníze darovala, když takto se vyjádřila nejméně ve třech případech a to již v září 2004, později v dubnu 2005 u příležitosti svých narozenin a naposledy v červenci 2005, když se vrátil od policie, kdy byl podat vysvětlení ohledně trestního oznámení podaného na jeho osobu od svých sourozenců.
3. Rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 21. 8. 2015 bylo určeno, že zůstavitelka paní [REDAKCE] narozena [REDAKCE] a zemřelá dne [REDAKCE] měla v době své smrti ve svém vlastnictví částku 45 000 Kč v hotovosti. Proti rozsudku Okresního soudu v Mostě podal žalovaný odvolání dne 26. 11. 2015 a usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 14 Co 188/2017-177 ze dne 28. 3. 2018 byl rozsudek Okresního soudu v Mostě zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení. Okresní soud ve svém původním rozhodnutí vycházel ze zjištění, že se žalovanému nepodařilo prokázat, že došlo k darování původní částky ve výši 50 000 Kč ze strany matky účastníků, a i kdyby se darovací smlouva prokázala, tak Okresní soud v Mostě měl za to, že nebyla dodržena forma darovací smlouvy, jež měla být uzavřena písemně. Krajský soud v Ústí nad Labem tento závěr Okresního soudu v Mostě měl za příliš formalistický s tím, že v dalším řízení okresní soud znovu zhodnotí provedené důkazy a bude se zabývat tím, zda tvrzení žalovaného o uzavření darovací smlouvy má za prokázané, nebude-li mít toto tvrzení navrženými důkazy za prokázané, necht' postupem podle § 118 a) odst. 3 o.s.ř. vyzve žalovaného, aby bez zbytečného odkladu označil další důkazy k prokázání tohoto mezi účastníky sporného tvrzení a poučil jej o následcích nesplnění této výzvy.
4. V průběhu řízení do rozhodnutí Okresního soudu v Mostě ze dne 21. 8. 2015 byly provedeny důkazy listinné, výslech účastníků, svědecké výpovědi.
5. Z úmrtního listu bylo zjištěno, že paní [REDAKCE] zemřela dne [REDAKCE] dědické řízení probíhalo pod sp.zn. 35 D 1412/2005 a dědictví ohledně částky 50 000 Kč nebylo do projednání zahrnuto. Z výslechu žalobce [REDAKCE] bylo zjištěno, že mu v září 2004 telefonovala sestra, [REDAKCE] že se u matky našly peníze asi 50 000 Kč, že si je k sobě vzal bratr [REDAKCE] žalovaný, do úschovy, tehdy s tím souhlasil. Žalovaný však peníze matce nevrátil, při jedné z návštěv u matky v dubnu 2005 říkala, že žalovaný peníze vrátit nechce, po úmrtí matky finanční částka nebyla přiznána ani do vypořádání v rámci dědického řízení. Sám u matky viděl volně peníze resp. si je matka ukládala do kabelky, tuto měla v ložnici, bankovky měla svázané gumičkou, sám tehdy peníze nepočítal, pouze matce řekl, aby si je lépe uklidila. Původně neměl žádné výhrady proti tomu, aby si bratr peníze ponechal v úschově, jednalo se o částku asi 45 000 Kč až 50 000 Kč.
6. Z výslechu žalobkyně [REDAKCE] bylo zjištěno, že matku navštěvovala si 2x až 3x denně a to po úmrtí jejího manžela (září 2004) matka byla dosti spořivá, žalobkyně věděla o tom, kam si matka peníze schovává, peníze samozřejmě nikdy nepočítala, měla za to, že matka může mít uschováno asi 40 000 Kč, peníze si dávala do peněženky v kabelce, kabelku měla schovánu různě, občas se také hledala. Žalobkyně peníze nikdy nepočítala, viděla je pouze tehdy, pokud se hledala kabelka, ve které se nacházela peněženka s penězi, naposledy matka hovořila o částce asi 40 000 Kč. V září 2004, když žalobkyně odjela na dovolenou, dozvěděla se od své dcery, která byla u babičky přítomna tomu, když žalovaný s jeho manželkou přepočítávali peníze, jednalo se asi o částku 48 000 Kč, všichni přítomní se dohodli na tom, aby si peníze vzal k sobě žalovaný, aby je u babičky nenechávali, mohli by se ztratit. Po jejím návratu z dovolené jí bratr [REDAKCE] kontaktoval, že má peníze u sebe respektive původně chtěl, aby si k sobě peníze vzala žalobkyně,

posléze se dohodli, že bude lepší, pokud si je nechá žalovaný u sebe. Z výsledku žalovaného [redacted] bylo zjištěno, že v září 2004 navštívil matku, zastihl ji právě v době, kdy měla na stole větší obnos peněz, situaci vyhodnotil tak, že je nebezpečná, že by matku mohl někdo okrást, z bytu sice odešel, později se do bytu vrátil, bylo to večer, byla tam i jeho neteř paní [redacted] tehdy se dohodli, že si žalovaný vezme peníze k sobě, jednalo se o částku ve výši 40 000 Kč, tehdy to navrhl i paní [redacted], tuto skutečnost telefonovali i žalobci [redacted] který s tím souhlasil. V té době byla žalobkyně paní [redacted] na dovolené, po jejím návratu jí vyhledal, chtěl jí peníze předat, tehdy se dohodli, že si žalovaný peníze u sebe ponechá. Opět se vrátil k matce, tehdy mu matka poprvé sdělila, aby si peníze nechal, že žalobkyně paní [redacted] by z ní peníze stejně „vytáhala“. Tehdy se domníval, že se se sourozenci o peníze rozdělí, i když mu matka říkala, aby si peníze ponechal. Začátkem roku 2005 oba žalobci, sourozenci žalovaného tehdy zjistili, že byt matky je přepsán na žalovaného, celá situace se obrátila, tehdy se viděli na oslavě narozenin matky dne 22. 4. 2005, žalobce žalovanému předával dopis od sestry, druhé žalobkyně, která vyzývala žalovaného, aby se se sourozenci rozdělil ohledně částky 40 000 Kč, opět tehdy matka řekla, aby sourozencům nic nedával, dokonce na to žalobce ad. a) reagoval tak, že ho rozhodnutí matky nezajímá. Posléze ještě v jednom případě matka jednoznačně chtěla, aby si peníze ponechal a to dne 27. 7. 2005, když byl předvolán na Policii ČR v Mostě k podání vysvětlení, tehdy tam byl i s manželkou, od policie šli rovnou k matce, této sdělili, že je žalobkyně udala, matka byla velmi rozrušena, opět opakovala, ať sourozencům nic nedává. Až do výsledku na policii měl záměr takový, že se o peníze, které měl u sebe, se sourozenci rozdělí, matka však několikrát říkala, aby si peníze ponechal, tudíž do dědictví nespadaly, dostal je darem od matky.

7. Z výsledku svědkyně [redacted] bylo zjištěno, že žalobkyně ad. b) je její matkou, ostatní účastníci jsou její strýcové, již určitou dobu se starali o babičku podle rozpisu, který fungoval, tehdy její matka odjela na delší dobu na dovolenou do Itálie, dne 18. 9. 2004, tehdy byla přítomna u babičky i manželka žalovaného paní [redacted], babičce měl být doručen důchod, svědkyni postčila informace zprostředkovaná od manželky žalovaného, že důchod již babička obdržela, že svědkyně neví, kam si ho uložila, svědkyně [redacted] potom dál nepátrala. Po určité době do bytu k babičce přišel i žalovaný, taktéž se dotazoval, zda babička již obdržela důchod, případně kam jej eventuálně založila, ze situace vyplynulo, že svědkyni je známo, že si babička peníze dává do kabelky, všichni tři byli tedy u toho, když žalovaný přepočítával peníze, které babička měla v kabelce, jednalo se asi o částku 50 000 Kč, všichni přítomní souhlasili s tím, aby si peníze vzal do úschovy žalovaný. Dle svědkyně žalovaný tehdy sdělil babičce, že peníze vrátí po návratu matky svědkyně z dovolené. Tehdy dle svědkyně byla babička trochu zaražená s tím, že se peníze vrátí až po návratu žalobkyně z dovolené, že si peníze k sobě zatím vezme žalovaný, posléze je však ujistili, že po návratu matky svědkyně z dovolené se peníze vrátí. Svědkyně ještě v jednom případě viděla u babičky volně vyšší finanční částku, tehdy ji našla v pouzdře od brýlí, jednalo se však o jinou záležitost.
8. Výslechem [redacted], manželky žalovaného bylo zjištěno, že dne 17. 9. 2004 byla u manželovy matky (babičky) odcházela asi před 13:00 hodinou, babička měla dostat důchod, peníze s důchodem byly v obálce a uloženy v kuchyňské lince, odcházela asi kolem 13:00 hodiny, další informace má od manžela, kdy jí sdělil, že babička měla v kuchyni rozházené peníze na stole, peníze dal do obálky a do kuchyňské linky, později rozvážil, že situace je pro babičku nebezpečná, před noční službou znovu babičku navštívil, peníze vzal k sobě, tehdy převzal obálku s částkou asi 17 000 Kč. Večer už šla svědkyně s manželem, k babičce přišla neteř, paní [redacted] a s tím, že dle rozpisu má mít službu na večeri, tato svědkyně jejímu manželovi sdělila, že babička má ještě další peníze a to v kabelce pod rozpáranou podšívku asi 28 000 Kč. Celkem tento den si žalovaný odnesl obálku s obnosem ve výši 45 000 Kč, tehdy všichni přítomní s tím souhlasili, že si žalovaný vezme peníze k sobě. I babička souhlasila s tím, aby si peníze vzal k sobě do úschovy, že má k žalovanému naprostou důvěru. Manžel si tedy původně vzal peníze do

úschovy, po návratu švagrové z dovolené v Itálii ji navštívil s tím, že má u sebe obálku s penězi, zda by si švagrová peníze vzala k sobě, tato peníze nechtěla s tím, že často není doma, téhož dne svědkyně se svým manželem šli ještě k babičce, ta se vyjádřila v tom smyslu, ať si žalovaný peníze nechá, že žalobcům již dala dost peněz. Tehdy manžel peníze nechtěl, vyjádřil se v tom smyslu, že pokud babička bude něco potřebovat, pořídilo by se to z těchto peněz. Babička se ještě několikrát vyjádřila v tom smyslu, aby si žalovaný peníze ponechal, darovala mu je, a to u příležitosti babičky narozenin dne 22. 4. 2005, kdy babičku navštívili, byl u ní již syn [REDAKCE] vůbec s nimi nekomunikoval, i tehdy se babička vyjádřila v tom smyslu, že manžel nemá vracet žádné peníze, že mu je darovala. Hovořilo se o částce 45.000 Kč. Dále byla svědkyně přítomna tomu, kdy babička ještě v další situaci řekla jednoznačně, že peníze darovala žalovanému a to dne 27. 7. 2005, kdy byli na policii u výslechu, při cestě z policie šli za babičkou, žalovaný babičce sdělil, že žalobci podali trestní oznámení na žalovaného s tím, že měl babičce odcizit předmětnou finanční částku, tehdy babička opět řekla, že žalovanému peníze darovala.

9. Z výslechu svědka [REDAKCE] bylo zjištěno, že byl v jednom případě přítomen tomu, když se domluvil se žalovaným, že mu sdělí aktuální hodnotu bytu, tehdy tam byla i manželka žalovaného, ještě před domem mu žalovaný sdělil, odkud přicházejí, že se vracejí z policie, že sestra žalovaného udala, že mají problémy ohledně peněz, posléze šli do bytu, byla v bytě přítomna matka žalovaného, tehdy žalovaný s manželkou matce sdělovali, že byli na policii, že je sestra udala, matka brečela, posléze slyšel, kdy matka žalovanému říkala, že peníze dala jenom jemu, aby nikomu nic nedával. O jaké peníze se jedná, to svědek vůbec nevěděl, bylo mu pouze známo, že mají sourozenci nějaké neshody ohledně peněz.
10. Z listinných důkazů bylo zjištěno (úmrtní list) že matka účastníků, [REDAKCE] zemřela dne [REDAKCE] dále z usnesení č.j. D 1200/2004-15 ze dne 23.12.2004 bylo zjištěno, že její manžel pan [REDAKCE] zemřel dne [REDAKCE] dále z usnesení č.j. D 1412/2005-85 ze dne 3. 1. 2008 bylo zjištěno, že předmětná finanční částka nebyla předmětem vypořádání dědictví po zemřelé matce účastníků paní [REDAKCE]. Dále z listinného důkazu ze dne 22. 4. 2005, dopisu psaného žalobkyní ad. b) žalovanému bylo zjištěno, že jej vyzývá k vrácení částky cca. 40 000 Kč, dále z dopisu adresovaného notářce Mgr. Aleně Zahradníkové od žalovaného bylo zjištěno, že převzal od matky částku 45 000 Kč, jako důvod převzetí byla obava, když byla matka sama, aby peníze někdo nezczizil, protože je měla často v kabelce na stole. Na tomto se shodli všichni sourozenci. Posléze ještě několikrát mu matka sdělila, ať si peníze nechá, ať sourozencům žádné peníze nedává. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení ze dne 13. 7. 2005 ohledně vyjádření paní [REDAKCE] bylo zjištěno, že v době, kdy byla na dovolené v zahraničí, po jejím návratu jí dcera sdělila, že když byla u babičky, našla v pouzdře od brýlí částku asi 28 000 Kč, také žalovaný nalezl u babičky bližší neurčenou částku, všechny peníze vzal k sobě žalovaný, tehdy s tím ostatní sourozenci souhlasili, žalovaný vzal peníze k sobě do úschovy. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení panem [REDAKCE] bylo zjištěno, že někdy v září 2004 při návštěvě u matky viděl, že má po stole rozházené peníze, tehdy je vzal k sobě do úschovy a jednalo se asi o částku 45 000 Kč. Dále ze zdravotní karty zemřelé [REDAKCE] vyžádané od MUDr. Romana Housky bylo zjištěno, že již v minulosti byla hospitalizována na [REDAKCE], ze zprávy o úmrtí bylo zjištěno, že trpěla [REDAKCE] ze zprávy primáře MUDr. Radka Špeciána z psychiatrického oddělení v Mostě ze dne 12. 6. 2003 tento učinil závěr s tím, že matka účastníků trpěla [REDAKCE]
11. Po zrušení rozhodnutí Okresního soudu v Mostě ze dne 21. 8. 2015 rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 3. 2018 okresní soud jednak vyzval žalovaného k návrhu dalších důkazů na podporu tvrzení žalovaného, že došlo k uzavření darovací smlouvy mezi žalovaným a zůstavitelkou, matkou účastníků spolu s poučením, že neprokáže-li žalovaný uzavření ústní darovací smlouvy, může mít pro žalovaného tato skutečnost za následek nepříznivé rozhodnutí ve věci, žalovaný žádné další důkazy nenabídl. Soud dále provedl důkaz

znaleckým posudkem MUDr. Vladimíra Zindra ve věci 12 C 637/2005 ze kterého bylo zjištěno, že u zůstavitelky již při hospitalizaci na [REDAKCE] roce 2003 byl prokazován [REDAKCE] výrazné poruchy paměťových schopností, paranoidní myšlení, stavy zmatenosti. Zůstavitelka trpěla [REDAKCE] a v období od listopadu 2004 nebyla s největší pravděpodobností téměř s jistotou s ohledem na svůj zdravotní stav schopna pochopit důsledky svého jednání.

12. Závěr o skutkovém stavu učinil soud následující: všichni tři účastníci jsou zákonní dědicové po zemřelé paní [REDAKCE] zemřelé dne [REDAKCE] dědické řízení probíhalo pod sp.zn. D 1412/2005, z usnesení zdejšího soudu ze dne 3. 1. 2008 bylo nesporné a účastníky tato skutečnost nebyla zpochybňována zejména žalovaným, že předmětná částka, o kterou se vede řízení nebyla zahrnuta do vypořádání dědictví po zemřelé paní [REDAKCE]. Dle žalovaného nebyla zahrnuta z toho důvodu, že již za života paní [REDAKCE] tuto částku darovala žalovanému, pozbyla tedy vlastnictví k výše uvedené finanční částce. Z výslechu účastníků shodně bylo zjištěno, že finanční částku ve výši 45 000 Kč si vzal k sobě žalovaný v době, kdy žalobkyně ad. b) byla na dovolené v Itálii, matka v té době již s penězi nedisponovala, finanční částku měla doma, peníze někdy měla rozházeny po stole, žalovaný měl obavu, že by se jednak peníze mohly ztratit, případně i by matka mohla být vystavena nějakému nebezpečí. Z výslechu účastníků tedy jednoznačně vyplynulo, že v září 2004 si žalovaný peníze vzal k sobě a to za souhlasu dalších sourozenců. Posléze se žalovaný zaměřil na prokázání skutečnosti, že mu matka předmětnou finanční částku darovala sám původně měl v úmyslu se se sourozenci rozdělit, posléze však bylo podáno žalobci na žalovaného trestní oznámení na policii, zůstavitelka se ještě v dubnu 2005 a červenci 2005 dle manželky žalovaného a dále v červenci 2005 dle svědka [REDAKCE] vyjádřila, že žalovanému peníze darovala.
13. Po právní stránce soud aplikoval ustanovení § 123, 124, 126 odst. 1 občanského zákona účinného do 31. 12. 2013 dle přechodných ustanovení novely o.z., kdy vlastník je v mezích zákona oprávněn předmět svého vlastnictví držet, užívat jeho klady a užitky a nakládat s ním. Všichni vlastníci mají stejná práva a povinnosti a poskytuje se jim stejná právní ochrana. Vlastník má právo na ochranu proti tomu, kdo do jeho vlastnického práva neoprávněně zasahuje; zejména se může domáhat vydání věci na tom, kdo mu ji neprávem zadržuje. Dle ustanovení § 80 c) o.s.ř. žalobou lze uplatnit, aby bylo rozhodnuto zejména o určení, zda tu právní vztah nebo právo je, či není, je-li na tom naléhavý právní zájem. Soud má za to, že žalobci osvědčili naléhavý právní zájem na určovací žalobě, soud dále zkoumal, zda žalobci mohou mít naléhavý právní zájem na určení vlastnictví jiné již zemřelé osoby, soud má však za to, že dědic se může domáhat určení, že zůstavitel byl ke dni úmrtí vlastníkem věci, toto určení se vztahuje ke dni smrti zůstavitele a okolnosti nastalé později na něj nemohou mít vliv (ad notam 4/2003). Pokud majetek, o kterém dědicové tvrdí, že patří zůstaviteli ke dni jeho smrti, a nebyl v řízení o dědictví projednáván, je naléhavý právní zájem dědiců na určení, že tento majetek patřil zůstaviteli ke dni jeho smrti (soudní rozhledy č. 5/1999). Dle ustanovení § 628 a následujících o.z. darovací smlouvou dárce něco bezplatně přenechává nebo slibuje obdarovanému, a ten dar nebo slib přijímá. Darovací smlouva musí být písemná, je-li předmětem daru nemovitost a u movité věci, nedojde-li k odevzdání a převzetí věci při darování. Dle názoru soudu se žalovanému nepodařilo prokázat, že by mu zůstavitelka za svého života finanční částku, o kterou se vede spor, darovala a žalovaný uváděl, že pokud hovořila o darování peněz již v září 2004, tak peníze nepřijal, měl v úmyslu se s ostatními sourozenci rozdělit, pokud mělo k darování dojít dále ještě v dubnu 2005 když zůstavitelka opět hovořila o tom, že peníze žalovanému darovala, dále i v červenci 2005 hovořila ve stejném smyslu, soud však má za to, že již v období po listopadu 2004 nebyla zůstavitelka schopna rozpoznat následky svého jednání, soud vycházel z listinného důkazu a to znaleckého posudku MUDr. Zingra ve spis 12 C 637/2005, který se vyjádřil jednoznačně, že v době, kdy zůstavitelka uzavřela smlouvu o převodu členských práv a povinností k družstevnímu bytu (o tomto sporu soud taktéž rozhodoval a věc je již pravomocně skončena), tak již zůstavitelka

nebyla schopna rozpoznat následky svého jednání s ohledem na svůj zdravotní stav, trpěla [redacted] době, kdy podepsala plnou moc tj. v listopadu 2004. Po tomto období se již po psychické stránce její stav nezlepšil natolik, aby soud nemohl přihlédnout k závěru znalce, i z úmrtního listu bylo zjištěno, že mimo dalších nemocí trpěla [redacted]. Shora uvedený skutkový stav soud tedy aplikoval ustanovení § 38 odst. 1, 2 občanského zákona kdy neplatný je právní úkon, pokud ten, kdo jej učinil, nemá způsobilost k právním úkonům. Rovněž je neplatný právní úkon osoby jednající v duševní poruše, která jí činí k tomuto právnímu úkonu neschopnou. Soud má tedy po zhodnocení všech provedených důkazů za to, že se jednak žalovanému nepodařilo prokázat darování předmětné finanční částky zůstavitelkou žalovanému, neboť k darování mělo dojít v září 2004, žalovaný tehdy peníze nepřijal, pokud k darování mělo posléze dojít v dubnu 2005 a v červenci 2005, což prokazovali též svědci a to manželka žalovaného a svědek [redacted] tak v tomto období již zůstavitelka byla nezpůsobilá k učinění takového to právního úkonu s ohledem na své psychické onemocnění. Navíc výslechem svědka [redacted] nebylo ani prokázáno, že by zůstavitelka měla v úmyslu darovat předmětnou finanční částku žalovanému, svědek [redacted] pouze slyšel, že zůstavitelka uváděla, že peníze dala jenom žalovanému, ať nikomu nic nedává, svědek [redacted] však nevěděl, o jakých penězích tehdy zůstavitelka hovořila. Ze všech shora uvedených důvodů má soud za to, že se žalovanému nepodařilo prokázat darování finanční částky zůstavitelkou v době, kdy byla schopna posoudit následky svého jednání, neunesl důkazní břemeno o uzavření darovací smlouvy mezi žalovaným a zůstavitelkou, soud tedy žalobu jako nedůvodnou zamítl. O náhradě nákladů řízení bude rozhodnuto doplňujícím usnesením.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Most 23. listopadu 2018

JUDr. Romana Malá v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopísem potvrzuje Renata Petrovičová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 27.09.2019. Připojení doložky provedla Dana Králová dne 10.02.2020.